

عنوان مقاله:

بررسی علل نخبه کشی در ادب فارسی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه زینالی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز

کامران پاشایی فخری - دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز

ندا یانس - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی واحد تبریز، تبریز

خلاصه مقاله:

ساختار تاریخی ایران به گونه ای است که هر نخبه ای سر بر آورده محکوم به فنا و نیستی شده و جامعه رهایش کرده است. نخبه کشی ابعاد وسیعی دارد و تنها به کشتن نخبگان به مفهوم ظاهری آن محدود نمی شود، نخبه ها این انسان های متفاوت از دیدگاه مخالفان گناهگار، در حیرت مانده اند که به مغز و عملشان ببالند و یا بابت آن تقاص پس بدهند، درحیرت مانده اند که چرا خاتمه ی عملشان به جای مدال افتخار، ریختن جاری خون رگ هایشان است. شاعران نامداری چون فردوسی، حافظ، هنگام مرگشان نیز از کینه و عداوت مخالفان در امان نمانده اند تا جایی که مانع از دفن ایشان در گورستان مسلمین شده اند و شاعرانی دیگر چون حکیم عمر خیام و فیلسوفان روشن ضمیری چون سهروردی ها، عینالقضات ها و خواجه نظام الملک ها و معاصرینی چون یغمایی ها و دیگران با آن همه نبوغ و استعداد و خدمت به جامعه ادبیسرنوشتی چنین یافته اند. و این امر موجب آن شده است تا نخبگان با رجوع به حافظه ی تاریخی خویش حالت یاس و ناامیدی یافته واز این جهت است که راه نخبگی در این دیار مسدود شده است این مقاله به بررسی نخبه کشی در ادب پارسیپرداخته است.

کلمات کلیدی:

نخبه کشی، ادب فارسی، شاعران، رستم، سیاوش، حسنک وزیر، سالار غازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/880368>

